

Ændring af visumpraksisnotatet af 5. april 2010 vedrørende formodningsvurderingen i immigrationslandegruppen.

Som følge af en lovændring pr. 1. januar 2011, hvorved muligheden for at betinge udstedelsen af visum til statsborgere fra immigrationslandegruppen af en økonomisk sikkerhedsstillelse blev ophævet, er formodningsvurderingen for immigrationslandegruppen som beskrevet i ministeriets visumpraksisnotat af 5. april 2010 blevet ændret.

De enslydende afsnit 8.5.3.4 og 8.5.4.3 "Formodningsvurdering" i ministeriets visumpraksisnotat af 5. april 2010 beskriver, hvornår udlændingemyndighederne kan meddele afslag på visum til ansøgere fra lande placeret i immigrationslandegruppen, hvis der er en formodning for, at visumansøgeren ikke kun ønsker kortvarigt ophold i Danmark og/eller de andre Schengenlande.

Disse afsnit er med lovændringen pr. 1. januar 2011, hvorved garantiordningen – der ligeledes er beskrevet i visumpraksisnotatet i afsnit 8.5.2 og hele kapitel 11 – blev ophævet, ikke længere fyldestgørende, hvorfor de erstattes af nedenstående nye formodningsvurdering.

Det nye ved den ændrede formodningsvurdering er, at der nu kan meddeles afslag på visum til ansøgere, som vurderes at have en svag tilknytning til deres hjemland. Det har i den forbindelse bl.a. betydning, om ansøgeren er i beskæftigelse, og om den pågældende er gift og har børn. Denne ændring gælder dog ikke for ægtefæller, faste samlevende, mindreårige børn og forældre til en her i landet fastboende person, ligesom visumbesøg i anledning af ekstraordinære omstændigheder ikke kan afslås på grund af ansøgerens svage tilknytning til sit hjemland.

Ny formodningsvurdering for immigrationslandegruppen (nyt afsnit 8.5.3.4 og 8.5.4.3 "Formodningsvurdering" i visumpraksisnotatet)

For immigrationslandegruppen gælder det, at der meddeles afslag på en ansøgning om visum, hvis udlændingemyndighederne vurderer, at der er **en høj grad af risiko** for, at visumansøgeren uden lovligt grundlag vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark eller i de øvrige Schengenlande, f.eks. hvis ansøgeren giver udtryk for ikke at have til hensigt at udrejse igen efter visummets udløb, eller hvis ansøgeren tidligere har udvist en adfærd, der indikerer, at der ikke kun ønskes et kortvarigt ophold i Danmark eller de øvrige Schengenlande, f.eks. hvis ansøgeren ikke er udrejst i overensstemmelse med et tidligere udstedt visum eller en af udlændingemyndighederne fastsat udrejsefrist, eksempelvis i forbindelse med afslag på opholds- eller arbejdstilladelse. Har ansøgeren fået inddraget en tidligere meddelt opholdstilladelse i Danmark, eller har ansøgeren på anden vis haft et problematisk ophold i forbindelse med en tidligere meddelt opholdstilladelse i Danmark, vil dette kunne indgå i udlændingemyndighedernes vurdering af immigrationsrisikoen.

Der skal endvidere meddeles afslag på en ansøgning om Schengenvisum, hvis der er en begrundet formodning for, at ansøgeren vil benytte et meddelt visum til at søge at tage arbejde i Danmark eller i de øvrige Schengenlande uden fornøden tilladelse hertil.

Ved visumansøgninger indgivet af andre end ægtefæller, faste samlevende, mindreårige børn og forældre skal der herudover meddeles afslag på en ansøgning om Schengenvisum, hvis udlændingemyndighederne vurderer, at ansøgerens tilknytning til hjemlandet eller det land, hvor ansøgeren har fast bopæl, ikke er af en sådan styrke, at det med tilstrækkelig sikkerhed findes sandsynliggjort, at den pågældende vil rejse hjem

igen efter visumopholdet. Der kan i den forbindelse lægges vægt på, hvor etableret ansøgeren er i sit hjemland, herunder om den pågældende er i beskæftigelse, om den pågældende er gift og har børn, og om eventuel familie tillige ønsker visum til Danmark. Opmærksomheden rettes især mod personer i særlige risikokategorier, herunder arbejdsløse og personer, der ikke kan dokumentere at have en fast indtægt. Det forhold, at en visumansøger er uden beskæftigelse, kan dog ikke i sig selv i alle tilfælde føre til, at der meddeles afslag på visumansøgningen.

Udlændingemyndighederne skal i forbindelse med denne vurdering tage højde for, hvilken form for længerevarende ophold der kan blive tale om. En risiko for, at ansøgeren eventuelt vil søge at opnå længerevarende ophold ved at ansøge om en af de typer af opholdstilladelse, der efter udlændingelovens § 4 c, stk. 4, ikke medfører en karenperiode, skal således ikke medføre afslag på visumansøgningen. Dette omfatter bl.a. familiesammenføring efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1 eller 2, eller opholdstilladelse på baggrund af beskæftigelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 1-4 og 6.

Baggrunden for ændringen af formodningsvurderingen for immigrationslandegruppen

Ændringen af formodningsvurderingen for immigrationslandegruppen er som nævnt en følge af en lovændring, der trådte i kraft 1. januar 2011, hvorved muligheden for at betinge udstedelsen af et visum af, at den herboende reference stillede en økonomisk sikkerhed, blev ophævet.

Den økonomiske sikkerhedsstillelse blev indtil lovændringen anvendt i sager, hvor udlændingemyndighederne fandt, at der var en risiko for, at ansøgeren ville tage længerevarende ophold i Danmark. Denne vurdering var baseret på ansøgerens tilknytning til sit hjemland, herunder bl.a. om den pågældende havde nær familie og job i hjemlandet, idet sådanne forhold ville tale for, at ansøgeren ville vende tilbage efter et kortvarigt ophold i Danmark.

Hvis den herboende reference ikke var villig til – eller ikke havde mulighed for – at stille den nævnte økonomiske sikkerhed, ville der blive meddelt afslag på visum til ansøgeren med henvisning til, at der var en høj grad af risiko for, at den pågældende ville tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark.

Visum til ægtefæller, faste samlever, mindreårige børn og forældre kunne ikke betinges af økonomisk sikkerhedsstillelse, ligesom visum ikke kunne betinges af økonomisk sikkerhedsstillelse, hvis der forelå ekstraordinære omstændigheder, f.eks. livstruende sygdom hos referencen eller dødsfald eller begravelse af et herboende nærtstående familiemedlem. Ændringen af formodningsvurderingen omfatter ikke denne gruppe.

Det fremgår af bemærkningerne til forslaget til lovændringen om ophævelsen af garantiordningen (L18 af 6. oktober 2010), at en konsekvens af afskaffelsen af garantiordningen vil være, at nogle visumansøgere vil få afslag på ansøgningen om visum til Danmark, hvor de før ville kunne få visum mod, at den herboende reference stiller økonomisk sikkerhed.

Det fremgår endvidere, at udlændingemyndighederne i forbindelse med formodningsvurderingen skal vurdere, om det er en bestemt form for længerevarende ophold, der i den konkrete sag er risiko for. Hvis risikoen knytter sig til en af de typer opholdstilladelse, der vil medføre karen efter udlændingelovens § 4 c, stk. 3, skal der meddeles afslag på visum. Dette vil f.eks. være tilfældet, hvis der er risiko for, at ansøgeren vil søge asyl i Danmark eller et andet Schengenland. Hvis risikoen derimod knytter sig særligt til en af de typer opholdstilladelse, der ikke vil medføre en karenperiode, skal der som udgangspunkt gives visum. Dette er f.eks. tilfældet, hvis der er en risiko for, at ansøgeren vil ansøge om ægtefællesammenføring.

Dette fokus på karensreglerne skyldes, at de tilfælde, hvor en visumansøger vil ifalde en karensperiode, svarer til de tilfælde, hvor den økonomiske sikkerhedsstillelse efter de tidligere regler ville skulle inddrives.

I sager, hvor det ikke er muligt at forudsige, hvilken form for længerevarende ophold, der kan blive tale om, vil udgangspunktet være, at der skal meddeles afslag på en ansøgning om visum, hvis der er tale om en sag, hvor visumudstedelse før den 1. januar 2011 ville være betinget af økonomisk sikkerhedsstillelse.

Da visumpraksisnotatet af 5. april 2010 ikke giver mulighed for at meddele afslag på visum med henvisning til en visumansøgers manglende tilknytning til hjemlandet, har det været nødvendigt at foretage ovenstående ændring af formodningsvurderingen for statsborgere fra de lande, der er omfattet af immigrationslandegruppen.